

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121012009
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121012009.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 20. apríla 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX. XX. XXXX v Prešove, trvale bytom C. XX, t.
č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je vinný, že

1.) dňa 25.07.2021 v čase asi o 19.00 hod. v C. D. XX, E. B., v rodinnom dome sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal svojej matke, F. B. a starej matke, G. H., nar. XX.XX.XXXX, o ktorej veku mal vzhľadom na príbuzenský pomer vedomosť, a to tak, že ich zabije a potom v kuchyni začal bezdôvodne škrtiť starú matku, ktorá sa mu vytrhla a o stenu si udrela pravý lakeť, následne pri vychádzaní z kuchyne buchol dverami a rozbil tak sklenenú výplň dverí a na chodbe bezdôvodne udrel svoju matku, F. B., rukou po pravom líci a rukou rozbil sklenenú výplň na dverách obývacej miestnosti, čím takto u svojej matky a starej matky vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie, pričom u nich nedošlo k takým zraneniam, ktoré by si vyžiadali nutnosť lekárskeho vyšetrenia,

2.) dňa 25.07.2021 v čase asi o 19.45 hod. v C. D. XX, E. B., v rodinnom dome pod vplyvom alkoholu, pri preverovaní vyššie uvedeného skutku hliadkou Obvodného oddelenia PZ Kapušany, napadol príslušníka Obvodného oddelenia PZ Kapušany, npor. I. J. K., a to tak, že počas vyťažovania vyskočil zo sedu na neho a oboma rukami ho sotil do hrudníka a následne ho chytil oboma rukami za oblasť trupu a začal s ním zápasiť, načo sa obaja dostali dolu schodmi, kde boli proti nemu použité donucovacie prostriedky, pričom svojím konaním spôsobil L. I. J. K. podvrtnutie pravého zápästia a pomliaždenie hrudníka, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie s práceneschopnosťou do 18.08.2021,

teda

v bode 1 rozsudku

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

v bode 2 rozsudku

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a spôsobil ním ublíženie na zdraví,

čím spáchal

v bode 1 rozsudku

- prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c), písm. e) Trestného zákona,

v bode 2 rozsudku

- zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri existencii pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 22.12.2021 obžalobu na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný v bode 1) prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a v bode 2) obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin úroku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v bode 1) obžaloby a vo vzťahu k skutku 2) obžaloby vyhlásil, že je nevinný (§ 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku:

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe v bode 1).

Zároveň súd poučil obžalovaného B., že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok uvedený v bode 1) obžaloby kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného vo vzťahu k skutku v bode 1) obžaloby prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku (v bode 1) sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade škody, ochrannom opatrení a takisto vo vzťahu k skutku v bode 2) obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., svedkov L. J. K., J. H., F. B., znalca MUDr. Petra Valdmana ako aj J. M. G., prečítaním výpovede svedkyne G. H. ako aj prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné :

Obžalovaný A. B. potom čo vo vzťahu k skutku kvalifikovanému ako zločin úroku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písmeno a) Trestného zákona vyhlásil, že je nevinný, využil svoje právo a odmietol vypovedať. Z prečítanej výpovede z prípravného konania potom vo vzťahu k skutku 2) ohľadne skutočnosti, či si pamätá, že mal zaútočiť na privolaného policajta vyplynulo, že obžalovaný si na to absolútne nepamätá, myslel, že spolupracoval, ale ako uviedol, má úplný výpadok pamäti kvôli alkoholu a takisto následne nevypovedal.

Svedok L. J. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je policajtom na OO PZ Kapušany a 25.7. 2021 boli vyzvaní na preverenie oznámenia na adrese Lada 64, kde po príchode im oznamovateľka Pani Palenčárová uviedla, že syn je opitý a vystrája, rozbíja a útočí na ňu a jej matku pani H.. Obžalovaný sedel na schodoch, ktoré viedli hore z medziposchodia, komunikovali s ním a vyzvali ho na predloženie občianskeho preukazu, čo odignoroval s tým, že tam netreba žiadnu hliadku. Svedok pokračoval, že sa mu vyhrážal a nadával mu, kde on na jeho invektívy nereagoval a v určitom momente sa obžalovaný postavil a zo schodov, pričom odhaduje, že bol na 3 alebo na 4 schode, skočil na neho, udrel ho do hrude, oblapol ho, kde pri tom skoku ho rozkolísal, ale nezvalil ho na zem, začali sa biť a kotúľali sa dole schodmi ku hlavnému vchodu a tak ho potom spoločne s kolegom spacifikovali a založili mu putá. Bola zavolaná záchranná služba kvôli poraneniam, lebo obžalovaný mal porezané predlaktie pravej ruky, ale nie však v dôsledku zákroku, ale obžalovaný ošetrenie odmietol. Poškodený pokračoval, že on utrpel pri zákroku poranenie nakoľko, keď na neho skočil bol prekvapený a keď sa zgúľali dole schodmi pocítil bolesť v pravej ruke pri zakladaní páky, ale chcel dokončiť zákrok a následne bol PN. Podľa svedka to nebola akcia samovoľným pádom osoby a trvala pár sekúnd. Počas incidentu bola pravdepodobne za ním pani H. a kolega bol niekde po pravej strane no je tam aj múrik medzi schodmi a on pribehol a obaja mali v rukách obžalovaného až dole pri hlavnom vchode. Doplnil, že obžalovaný sa stále bránil, pretláčali sa a bol vyzývaný, aby upustil od takéhoto konania, teda služobný postup bol podľa svedka dodržaný.

Svedok J. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že potom čo boli s kolegom K. vyslaní do obce Lada preveriť oznámenie mamy obžalovaného, kde po príchode na miesto pred rodinným domom ich čakala pani B., ktorá im povedala, že syn A. je značne pod vplyvom alkoholu, porozbíjal sklo, vyhrážal sa jej a babke a že napadol babku, kde potom čo vošli do domu, najprv cez verandu, potom cez vchodové dvere, vyšli po schodoch na priestrannejšiu chodbu, z ktorej viedli 4 dvere do ďalších izieb a na tejto chodbe vtedy stála p. H.. On išiel za kolegom a obžalovaný sedel na schodoch (tretom alebo štvrtom), ktoré viedli z tejto chodby na ďalšie medziposchodie. Svedok pokračoval, že kolega K. stál oproti obžalovanému a s ním komunikoval, pričom ako prvé sa ho pýtali či nepotrebuje ošetrenie, lebo mal krv na rukách, čo odmietol. Počas vyťažovania obžalovaného kolegom, pričom on bol akoby zakrytý stenou, obžalovaný, okrem toho, že javil známky požitia alkoholu, spočiatku komunikoval celkom kľudne, ale postupne gradovala nervozita a agresivita a z toho dôvodu poprosil pani B., aby išla vonku, kde vtedy mu zazvonil telefón, lebo mu volal operačný dôstojník a vybehol von na chvíľku, ale vo vnútri v dome bolo počuť nejaké buchnutie, tak vybehol naspäť dnu po schodoch a už keď bol na vrchu, už len videl najprv ruky obžalovaného, nakoľko keď vchádzal, videl kolegu a pre múr obžalovaného nevidel, ale čím bol bližšie, ten uhol sa mu zmenšoval a prvé čo videl boli ruky a potom po rukách videl hlavu, obžalovaný strčil do kolegu, a začali spolu zápasit', kde on chcel pomôcť kolegovi, ale že pri tom zápasení sa tak otočili, že medzi ním a obžalovaným bol kolega, tak nemohol použiť hmaty chvaty a až po obídení sa pokúsil chytiť obžalovaného, ale sa mu vyšmykol, a následne s kolegom počas toho ako sa držali, zápasili a sa zgúľali dole schodmi na tú malú chodbu, ktorá bola hneď za vchodovými dverami. Tam skončili v takom postavení, že pod oknom bola skrinka, tak obžalovaný bol v záklone a kolega ho držal v rohu pri tej skrinke, následne on hneď zbehol k nim a spolu obžalovaného spacifikovali, dali ho ľahnúť na brucho a dali mu putá a vykonal bezpečnostnú prehliadku, či nemá pri sebe zbraň. Svedok sa nevedel vyjadriť, či pani B., keď on zbehol dovnútra, či išla hneď z vonku za ním s tým, že keď sa kolega zgúľal, nestála pri vchodových dverách na chodbe. Svedok pokračoval, že obžalovaný bol na kolegu sprostý a zaznelo tam niečo také, že „máš po pičič“, „si ťa počkám“. Doplnil, že tým, že tá situácia bola vyhrotená, malo to rýchly sled, možno 20-30 sekúnd.

Svedkyňa F. B. ohľadne skutku 2) kladeného za vinu obžalovanému vypovedala, že nebola svedkom incidentu, ona bola vonku a prišla keď pán K. už bol dole vo verande a obžalovaného mal otočeného k stene a druhý policajt H. mu išiel pomôcť, aby mu dali putá. Svedkyňa pokračovala, že matka jej vravela, že bola na chodbe, syn sedel na schodoch na poschodie, policajt stál pred ním a že len zaregistrovala, ako boli chytení v sebe a zbehli dole schodmi. Svedkyňa uviedla, že mama to presne nevidela. Pokračovala, že policajt H. bol s ňou vonku a vbehli obaja naraz do domu, keď počuli buchot, resp. on šiel prvý a ona za ním a videla ich už na verande. A s mamou rozprávala až keď obžalovaného zobrali preč. Poranenie registrovala na synovi, na poškodenom registrovala krv na košeli s tým, že vravel, že tá je od syna.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že potom čo došli policajti, poslala ich k A., kde sa s ním rozprávali a jeden zostal pri ňom a druhý policajt prišiel k nej, kde ju vyťažoval, pričom počas toho počuli buchot, na čo rýchlo prešla do domu, kde jej stará mama povedala, že A. skočil do policajta (čl. 70), z ďalšej výpovede vyplynulo, že babka videla ako A. zaútočil na policajta (čl. 82), svedkyňa k rozporom uviedla, že si nevie spomenúť, len že mama zaregistrovala, ako boli v sebe a zbehli dole schodmi a poprela, že by vypovedala, že mama jej vravela, že obžalovaný zaútočil na policajta.

Konfrontácia vykonaná medzi svedkom J. H. a poškodenou F. B. nepriniesla nový pohľad na vec, nakoľko obaja svedkovia zotrvali na svojich výpovediach.

Za súhlasu strán bola prečítaná výpoveď z prípravného konania svedkyne G. H., z ktorej vo vzťahu k skutku 2) obžaloby vyplynulo, že potom čo prišli policajti obžalovaný si sadol dole na schody, ktoré vedú hore na poschodie, pričom v tom čase bol poriadne pod vplyvom alkoholu. V čase keď sedel na schodoch, nadával každému a potom si spomína, že keď sedel na treťom schode, prišiel k policajtovi, chytil ho za ruky a tam sa troška ponatáhovali a potom sa podarilo policajtovi nejako zísť s A. dole a potom prišiel ten druhý policajt z vonku, lebo ten sa rozprával pred dverami s dcérou a A. dali putá na ruky a potom ležal na zemi a policajti sa rozprávali. Z výpovede ďalej vyplýval, že policajt stál možno krok od schodov, ona bola po policajtovej pravej ruke asi meter od neho, obžalovaný najprv sedel na treťom schode a potom vstal, zišiel dole zo schodov a išiel k policajtovi a chytil policajta, držali sa aj jeden aj druhý a jeden druhého búchal, kým zišli dole schodmi, nešli normálne, drgali sa a skôr zišli po sediačky. Potom prišiel druhý policajt a obžalovaného spacifikovali. Podľa svedkyne nevidel ten druhý policajt čo popisovala, lebo prišiel až keď boli na verande. Obžalovaný mal obuté vietnamky a oblečené tričko. Následne svedkyňa počas konfrontácii využila svoje právo a odmietla vypovedať, nakoľko obžalovaný je jej vnuk a konfrontácií sa nezúčastnila.

J. B. N., znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgie, traumatológia a plastická chirurgia, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 072/21 na hlavnom pojednávaní uviedol, že u poškodeného I. J. K. zistil, že tento dňa 25. 7. 2021 utrpel podvrtnutie pravého zápästia a ľahké pomliaždenie prednej plochy hrudníka. Na tieto poranenia, ktoré charakterizoval ako ľahké, sa poškodený liečil od 26. 7. 2021, práceneschopný bol 27. 7. 2021 do 18. 8. 2021, vrátane, kde tieto doby vyhodnotil ako primerané. Pokračoval, že tieto poranenia mohli vzniknúť pôsobením fyzického násillia zo strany druhej osoby tak ako to popísal poškodený a svedok. Poranenia nezanechali žiadne trvalé následky. Znalec tiež uviedol, že pomliaždenie hrudníka mohlo vzniknúť pádom obžalovaného na poškodeného pri strate rovnováhy pri spadnutí zo schodov a podvrtnutie zápästia pri zgúľaní sa ako obžalovaného a poškodeného po schodisku, nakoľko podvrtnutie je definované ako násilný nadmerný pohyb kĺbu nad obvyklú úroveň svojho pohybu, kde pri tomto môže zápästie urobiť väčší pohyb ako obvykle. Poškodený v bežnom spôsobe života, t.j. pri vykonávaní bežných potrieb nebol obmedzovaný, ale bol vzhľadom na poranenie zápästie obmedzený pracovne.

Bola vypočutá aj J. M. G., znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, ktorá vypracovala znalecký posudok č. 273/2021 vrátane jeho doplnenia a táto u obžalovaného zistila emočne nestabilnú poruchu osobnosti, kde táto sa prejavuje neurolabilitou, zvýšenou afektívnou dráždivosťou a zvýšenou pohotovosťou k málo adaptívnym prejavom správania aj pri minimálnej záťaži s narušením osobných ako aj sociálnych vzťahov a táto črta sa zvyrazňuje intenzitou alkoholu a alkohol podnecuje tieto prejavy a u obžalovaného zároveň zistila škodlivý konzum alkoholu s poruchami správania v zmysle agresivity v stave opitosti. Nedoporučila obžalovanému žiadnu formu ochranného protialkoholického

ani psychiatrického ani protitoxikomanického liečenia a ďalej pokračovala, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu kladeného mu za vinu netrpel na žiadnu duševnú chorobu ani poruchu v zmysle psychózy a nachádzal sa v stave jednoduchej, teda prostej opitosti ľažkého stupňa. Jeho schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania ako aj schopnosť ovládať svoje konanie bola v čase skutku zmenšená, nepodstatne pod vplyvom užitého alkoholu, podstatné zníženie ani vymiznutie týchto schopností nezistila. Keďže obžalovaný nie je duševne chorý, jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný a ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania a prognóza vývoja jeho osobnosti vo vzťahu k protispoločenskému konaniu, závisí od jeho postoja k požívaniu alkoholu, nakoľko násilné správanie sa dialo pod jeho vplyvom, kde za predpokladu trvalej abstinencie by sa takéto správanie mohlo aj úplne eliminovať. Znalkyňa v tejto súvislosti ohľadne postoja obžalovaného k alkoholu doplnila, že zistila diskrepanciu, nakoľko tento pri výpovedi na polícii uviedol, že chce vyhľadať odbornú pomoc ku alkoholu, pričom jej sa vyjadril pri znaleckom vyšetrení, že nechce žiadne liečenie. Patickú opitosť znalkyňa nezistila.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy obsiahnuté v spise, z ktorých súd zistil nasledovné: Podľa dychovej skúšky vykonanej dňa 25.7.2021 o 20:45 hod. nameraná hodnota bola 1.27 mg/l. Bola oboznámená zápisnica o obhliadke miesta činu zachytávajúca topografiu miesta činu. Súčasťou spisu je aj fotodokumentácia z vykonanej prehliadky tela poškodeného, ako oboznámené lekárske správy, ktoré následne boli objektivizované v znaleckom posudku znalca MUDr. Petra Valdmana č. 072/21.

Podľa správy FNsP O. P. Q. B., obžalovaný nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNsP O. P. Q. a nie je vedený v Psychiatrickej ambulancii FNsP J. A. Reimana Prešov.

Zo správy vypracovanej starostom obce Lada vyplýva, že obžalovaný Palenčár nebol prejednávaný komisiou na ochranu verejného poriadku, no o jeho povahových vlastnostiach a o požívaní alkoholických nápojov alebo iných návykových látok obce nemá vedomosť.

Zo správy vypracovanej konateľom spoločnosti Majka Transport, s.r.o. Q. M. plyní, že pracovný pomer s obžalovaným trval od 13.1.2021 do 23.7.2021, kde počas celého obdobia si plnil pracovné povinnosti, ale pri bežnej policajnej kontrole v zahraničí bolo zistené, že požil omamné látky a keďže uvedené sa stalo počas vedenia nimi zvereneného motorového vozidla, bol s ním rozviazaný pracovný pomer.

Podľa správy spoločnosti IZOCAR, s r.o., obžalovaný bol zamestnaný od 14.12.2018 do 7.1.2021 na pozícii autoelektrikára, kde z pracovného hľadiska bol šikovný, ale mal vážne problémy s pracovnou disciplínou, najmä čo sa týka dochádzky. Boli časté oneskorené príchody a z toho dôvodu bol rozviazaný pracovný pomer.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR je zrejmé, že A. B. bol postihnutý za viacero priestupkov na úseku dopravy, vrátane priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona, ako aj priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. v platnom znení.

Obžalovaný A. B. má doposiaľ 2 záznamy v registri trestov, kde naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 28.2.2019, sp. zn. 33T 129/2018 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 2 rokov. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 27.6.2019, sp.zn. 9 To 32/2019 zrušil tento rozsudok vo výroku o treste a uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 2 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby.

Zo záverečnej správy probačného a mediačného úradníka z pripojeného spisu sp.zn. 33T 129/2018 vyplýva, že A. B. sa v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia dopustil 3 priestupkov a vo

vzťahu k obmedzeniu spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby plyne, že dňa 26.5.2020 sa dostavila na Okresný súd Prešov manželka A. B., ktorá uviedla, že manžel toto obmedzenie nedodržiava a pod vplyvom látok ju fyzicky napáda a dňa 27.5.2020 bolo požiadané OO PZ Kapušany o vykonanie kontroly, pričom kontrola bola vykonaná dňa 6.6.2020, kde mu bola nameraná hodnota 0,2 mg/l a dňa 8.6.2020 0,0 mg/l.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. OT 46/2018 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 9.5.2018 bol obžalovaný Palenčár uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona za čo súd upustil od potrestania.

Na základe takto vykonaného dokazovania zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd uzavrel, že obžalovaný A. B. naplnil všetky znaky žalovaných skutkových podstát, a to v bode 1) prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c) , písm. e) Trestného zákona a v bode 2) zločinu § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písmeno a) Trestného zákona, kde k uvedenému dospel na základe nasledovného :

Pokiaľ ide o bod 1) rozsudku, keďže obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku v bode1), kde súd považoval za preukázané, že sa skutok v bode 1) stal a že ho spáchal práve obžalovaný, vyhlásenie obžalovaného prijal.

Pokiaľ ide o bod 2) rozsudku, súd ustálil, že dňa 25.7. 2021 v čase asi o 19.45 hod. zo strany obžalovaného došlo k protiprávnemu konaniu spočívajúceho v tom, že v dôsledku napadnutia príslušníka OO PZ Kapušany spôsobom popísaným v bode 2 rozsudku pri preverovaní hlásenia mamy obžalovaného o neadekvátnom správaní sa jej syna, teda počas plnenia svojich pracovných povinností príslušník OO PZ Kapušany Ing. Hajduk utrpel ujmu na zdraví.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný vo vzťahu k tomuto skutku, ale následne využil svoje právo a nevyповedal, pričom z prečítanej výpovede z prípravného konania je zrejmé, že si na okolnosti nepomína.

Zo skutku je však usvedčovaný výsluchmi jednotlivých vypočutých svedkov, najmä I. K., keď tento popísal samotný priebeh a okolnosti skutku kladeného obžalovanému za vinu, kde jeho výpoveď bola premietnutá do samotnej skutkovej vety keď uviedol, že potom čo obžalovaný bol vyzvaný na predloženie občianskeho preukazu, čo tento odignoroval, kde zároveň mu nadával a tiež sa mu vyhrážal a následne sa postavil zo schodov, kde sedel a skočil na neho, udrel ho do hrude, oblapol ho a začali sa biť a sa s skotúľali dole schodmi a až potom bol obžalovaný spacifikovaný. Jeho výpoveď zároveň korešponduje aj výpoveďou J. H. ktorý v obdobných intenciách popísal, že potom ako šiel von telefonicky rozprávať s operačným dôstojníkom, po začutí buchnutia sa vrátil do domu, kde ako prvé videl ruky obžalovaného a následne hlavu a obžalovaný strčil do poškodeného a tí začali spolu zápasit', pričom sa skotúľali dole schodmi, kde zároveň tiež popísal agresívne a vulgárne správanie sa obžalovaného.

V neprospech vyznieva aj výpoveď babky obžalovaného, G. H., ktorá vo výpovedi z prípravného konania popísala, že obžalovaný potom čo prišli policajti, po postavení sa zo schodov, prišiel k policajtovi a chytil policajta a sa naťahovali, jeden druhého búchal, kým zišli dole schodmi, nie skôr normálne, ale skôr po sediačky.

Pokiaľ ide o svedkyňu F. B., táto nebola svedkom incidentu a aj keď na hlavnom pojednávaní vypovedala skôr v prospech obžalovaného, avšak súd poukazuje na jej výpoveď z prípravného konania, kde popísala, že jej stará mama povedala ako obžalovaný skočil do policajta a v ďalšej výpovedi popísala, že babka videla ako obžalovaný zaútočil na policajta, pričom uvedené rozpory nevedela vysvetliť ináč len popretím, že by tak vypovedala, súd prihliadal na jej výpoveď z prípravného konania, kde zápisnice o výsluchu boli ňou podpísané a rozpory vo vzťahu k rozhovoru s mamou logicky nevysvetlia. Takisto ani samotná konfrontácia uskutočnená medzi ňou

a svedkom H. nevniesla pochybnosti o samotnom deji, nakoľko aj keď svedkyňa bola názoru, že svedok H. bol vonku a vbehol potom čo počuli buchnutie a už keď ona vošla za ním dnu, obžalovaný bol už s poškodeným dole, nevyvracia to tvrdenie svedka, že poškodený bol s obžalovaným hore a sa dole schodmi skotúľali, nakoľko ako vypovedal, celá situácia bola vyhrotená a trvala pár sekúnd, a teda v rozmedzí toho ako vošla dnu svedkyňa B. ako druhá za svedkom Smolkom, nie je nereálne, aby za ten čas došlo ku konaniu popísaného poškodeným I. K. a svedkom H., kde to potom všetko v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, u ktorého nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť. Obžalovaný konal formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel ohroziť spôsobom uvedeným v zákone záujem štátu na bezproblémovom výkone právomoci verejného činiteľa, ktorými sú nepochybne príslušníci PZ, ktorí svoju príslušnosť k PZ v tomto prípade preukázali služobnými rovnošatami, kde aj z výpovedi svedkov plynie, že na miesto prišli policajti. Je zrejmé, že poškodený príslušník PZ I. K. vykonával (spolu s J. H.) právomoci verejného činiteľa, nakoľko títo sú verejnými činiteľmi v zmysle § 128 ods. 1 a prišiel spolu s druhým členom hliadky na miesto činu riešiť konanie obžalovaného popísané v bode 1) rozsudku a obžalovaný použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon jeho právomoci keď svojim odporom pri výkone právomoci príslušníka PZ, keď neuposlúchol výzvy, nereagoval na predloženie občianskeho preukazu a bol vulgárny a následne sotil do hrudníka I. K. a zápasil s ním, načo sa obaja „zguľalili“ dolu schodmi, a teda je zrejmá aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného t.j. útoku na verejného činiteľa a je zrejmý aj motív t.j. úmysel pôsobiť na výkon jeho právomoci.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd teda k názoru, že spôsob počínania obžalovaného a okolností, za akých k tomu došlo umožňuje prijať záver, že konanie bolo takej intenzity a charakteru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

V tomto prípade naplnil obžalovaný svojim konaním aj kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože týmto konaním obžalovaný spôsobil poškodenému I. K. aj zranenia, ktoré boli objektivizované znaleckým posudkom J. B. N., lebo bolo nepochybne preukázané, že k zraneniu poškodeného došlo na základe konania obžalovaného a je tu daná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a zraneniami poškodeného, kde mechanizmus vzniku poranení je aj v súlade s výpoveďou znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Petra Valdmana, kde tento nevyvylúčil, aby k poraneniu poškodeného I. K., ktorého PN trvala od 27. 7. 2021 do 18. 8. 2021, došlo k pôsobeniu fyzického násillia zo strany druhej osoby. V tejto súvislosti súd dopĺňa, že pokiaľ znalec uviedol, že pomliaždenie hrudníka mohlo vzniknúť pádom obžalovaného na poškodeného pri strate rovnováhy pri spadnutí zo schodov a podvrtnutie zápästia pri zguľaní sa ako obžalovaného a poškodeného po schodisku, týmto podľa názoru vylúčil inú dejovú líniu skutku než popísanú vo výroku rozhodnutia, nakoľko z výpovede poškodeného I. K. vyplynulo, že tento pri skoku obžalovaného na neho sa len rozkolísal, ale nespadol až následne sa bili a skotúľali sa.

Teda súd uzavrel, že obžalovaný A. B. svojim konaním v bode 2) rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písmeno a) Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný A. B. svoje konanie oľutoval (vo vzťahu k bodu 1) vyhlásil, že je vinný zo žalovaného skutku a následne v záverečnej reči svoje konanie ako aj následky, ktoré zo skutku vyplývali,

oľutoval) posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 ods. 1 písm. l) Trestného zákona . Na druhej strane obžalovanému priťahuje v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona tá skutočnosť, že sa dopustil viacerých trestných činov a takisto, že už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona), čo súd nemohol nezobrať do úvahy, nakoľko aj keď súd nezistil, že by sa dopustil úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 33T 129//2018, napriek tomu vzhľadom na správu z probácie v tomto spise v tomto štádiu konania zatiaľ neprejudikoval osvedčenie sa obžalovaného ako odsúdeného vo veci vedenej pod sp.zn. 33 T 129/20018.

Pri ukladaní trestu súd zobral do úvahy znenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a následne postupoval v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za zločin podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 3 roky až 8 rokov a za prečin podľa 360 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

Teda úhrnný trest súd ukladal podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona a vzhľadom na závažnosť skutku, spôsob jeho spáchania ako aj závažný následok, kedy v dôsledku jeho konania popísaného v bode 1) vzbudil vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla u poškodených, ktorým sa vyhrážal, teda u svojej mamy F. B. a babky G. H., v bode 2) nastala situácia, kedy použil násilie, a teda fyzický útok proti telesnej integrite poškodeného príslušníka PZ, a to aj so spôsobením ujmy na zdraví, kde cieľom obžalovaného bolo nevykonanie právomoci poškodeného, súd dospel k záveru, že na obžalovaného na uvedomenie si následkov svojho konania je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom a za primeraný považoval trest pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (§ 38 ods. 4 Trestného zákona), a to v trvaní 4 rokov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, lebo táto skutočnosť je zrejma z aj odpisu registra trestov, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozhodnutie neobsahuje žiaden výrok o náhrade škody, nakoľko žiadna z poškodených strán si nárok na náhradu škody neuplatnila v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku a takisto žiadny výrok o ochrannom opatrení, a to s poukazom na výpoveď znalkyne J. G., ktorá nedoporučila žiadnu formu ochranného protialkoholického, psychiatrického ani protitoxikomanického liečenia.

Takýto trest súd považoval za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Prešov.